
IETS UIT DE OUDE DOOS.

In den „Limburger Koerier van Zaterdag 22 Februari 1890” lezen wij volgend ingezonden bericht:

In den omtrek van W... werd in den loop van het vorig jaar een Germaansch kerkhof ontdekt, dat ongelukkig een prooi werd van onkundige menschen, die er als echte Rogstekers met schop en spade te velde trokken tegen de asch en de beentjes hunner Germaansche voorvaderen.

Zelfs een hunner, een echte Holleway, dacht door eenige geredde urnen en andere potten, heideklokjes en vleeschetertjes uit de naburige heide te verkoopen. Deze werden in de aschkruiken aan de markt gebracht. Ziehier eene advertentie, die wij in een Hollandsch blad — wij citeeren letterlijk — aantreffen:

„Na ontvangst van postwissel van EEN GULDEN, zend ik P. Q. R. franco, S ongefanc. . . P. 4 planten WITTE heide of Q. 5 planten zonnedauw (DROSER) een VLEESCHETEND overblijvend gewas of R. 1 plant WITTE heide en drie DROSERAS of S. 1 Germaansche URNE pl. m. 2000 jaar oud, gedolven uit de door mij ontdekte Germ. Begraafplaats te BOSCHHOVEN gem. WEERT, voor bloempot.”

Het adres laten wij weg.

Deze vreemde aankondiging verscheen ondanks Horatius, die waarschuwt tegen de profanatie der lijkurnen, wanneer hij in zijne „Ars Poetica” (vers 470—471) twijfelt of zekere dichter niet moet verdacht worden: *utrum minxerit in patrios cineres*. Wij zullen dit citaat maar niet vertalen, want in het Latijn: les mots bravent l'honnêteté. Onze dichter Helmers vat in den voorzang zijner „Hollandsche Natie” de zaak nog zwaarder op, als hij zijne barden laat uitroepen:

„Dat hij verga, die diep verbasterd
Het heilig graf der vaderen schendt”.

De koopman heeft zeker Helmers niet gelezen.

Wij begrijpen zeer goed, dat men urnen opgraaft met een wetenschappelijk doel, met het doel namelijk om aan de geschiedenis des vaderlands een dienst te bewijzen, maar dat men schending pleegt van begraafplaatsen enkel en alleen om er zaken te doen gelijk deze, gaat ons begrip te boven.

Germaansche Oudheden te Weert.

Onder de gemeente Weert, in de nabijheid van het Blaakven (Hushoven), halverweg tusschen Weert en Budel, werden onlangs eenige germaansche urnen opgedolven gevuld met aschen en menschenbeenderen. Twee dezer urnen, die tamelijk gaaf zijn, werden door den eigenaar van de plaats, waar de vonds gedaan werd, den heer Ed. Philips, kassier te Maastricht, ten geschenke gegeven aan het Provinciaal Museum van Oudheden in Limburg.
